

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Дніпро

«22» червня 2023 року

Слідчий – криміналіст слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях старший лейтенант юстиції Жижома Я.О., розглянувши матеріали кримінального провадження № 22023050000002512, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 15.06.2023 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

**Головнєва Віктора Володимировича,
25.12.1994 р.н., уродженця м. Донецьк
Донецької обл., [REDACTED]
зареєстрованого за адресою: Донецька
обл., м. Донецьк, [REDACTED]
[REDACTED]**

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України – державна зрада.

Досудовим розслідуванням встановлено:

Згідно з Конституцією України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент російської федерації (далі - рф) Володимир Путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф, діючи всупереч вимогам п.п. 1,2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням

України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС рф на територію України.

Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» затверджено Указ Президента України від 18 квітня 2022 року №259/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким внесено часткову зміну до статті 1 Указу Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затвердженого Законом України від 24 лютого 2022 року №2102-IX (зі змінами, внесеними Указом від 14 березня 2022 року №133/2022, затвердженим Законом України від 15 березня 2022 року №2119-IX), строк дії воєнного стану в Україні продовжується з 05 години 30 хвилин 25 квітня 2022 року строком на 30 діб, Указом Президента України №341/2022 від 17 травня 2022 року продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 25 травня 2022 року строком на 90 діб. Указом Президента України № 573/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 год. 30 хв. 23.08.2022 року строком на 90 діб, строк дії воєнного стану в Україні продовжено з 05 години 30 хвилин 21 листопада 2022 року строком на 90 діб згідно з Указом Президента № 757/2022 від 07.11.2022, строк дії воєнного стану в Україні продовжено з 05 години 30 хвилин 19 лютого 2023 року строком на 90 діб згідно з Указом Президента № 58/2023 від 06.02.2023, строк дії воєнного стану в Україні продовжено з 05 години 30 хвилин 20 травня 2023 року строком на 90 діб згідно з Указом Президента № 254/2023 від 01.05.2023.

Так, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці ЗС рф шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти та здійснили окупацію частини території України, у тому числі здійснюють тимчасовий контроль за територією м. Донецьк Донецької області, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

До участі у військовій агресії Російської Федерації проти України керівництвом окупаційної адміністрації рф задіяно створені на тимчасово

окуповані території Донецької області не передбачені законом збройні формування.

13.04.2014 Радою національної безпеки і оборони України прийнято рішення «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України», яке введено в дію Указом Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» № 405/2014 від 14.04.14, відповідно до якого на території України розпочато антитерористичну операцію.

07.10.2014 наказом керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України за №33/6/9 районами проведення антитерористичної операції визначені території Донецької та Луганської областей.

«Донецька народно республіка» (далі «днр»), діє на території України незаконно та її учасники вчиняють терористичні акти – захоплення будівель органів державної влади та місцевого самоврядування із застосуванням зброї, вбивства людей, вибухи, підпали та інші дії (зокрема, артилерійські обстріли), які створюють небезпеку для життя та здоров'я людей, завдають значної майнової шкоди та призводять до настання інших тяжких наслідків, з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення та впливу на прийняття рішень органами державної влади, місцевого самоврядування, в тому числі щодо визнання легітимності діяльності «днр» та влади її керівників, а також перешкоджають виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів України, військовослужбовцями Збройних Сил України й інших військових формувань України, задіяними у проведенні антитерористичної операції на території Донецької області.

Чисельні злочини, вчинені представниками терористичної організації «днр» або за їх участі знайшли своє відображення у зверненнях Верховної Ради України до міжнародних організацій та іноземних держав щодо визнання «днр» терористичною організацією. Зокрема, у Зверненні ВРУ до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання Російської Федерації державою-агресором, затвердженому Постановою Верховної Ради України від 27 січня 2015 року за № 129-VIII, та Зверненні до Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, національних парламентів держав-членів ЄС, США, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затвердженому Постановою ВРУ від 14.01.2015 за №106-VIII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Щодо протидії поширенню підтриманого Російською Федерацією міжнародного тероризму» від 22.07.2014 за №1597-VII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків» від 21.04.2015 за №337-VIII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про трагічну

загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України» від 22.07.2014 за №1596-VII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організації «днр» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян» від 04.02.2015 за №145-VIII.

Терористична організація «днр» є стійкою, має стабільний склад лідерів, які підтримують між собою тісні стосунки, чітку ієрархію та структуру, яка складається з політичного та силового блоків, які централізовано підпорядковуються лідерам організації, а також має план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій між її учасниками, на яких покладені відповідні обов'язки згідно з планом спільних злочинних дій.

На керівників блоків покладається керівництво, організація дій та контроль за діяльністю підлеглих їм співучасників злочину за допомогою керівників груп, що входять до вказаних блоків.

При цьому, на керівників та учасників силового блоку (спеціально створених «днр» для вчинення терористичних актів не передбачених законом збройних формувань та терористичних груп) покладається забезпечення її стійкості шляхом вчинення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів і військовослужбовцями Збройних сил України. У свою чергу, на представників політичного блоку покладаються організація збору та отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників організації та осіб, лояльно налаштованих до терористичної діяльності, чим також забезпечується існування вказаної організації.

Так, на учасників силового блоку (не передбачених законом збройних формувань), відповідно до плану спільних злочинних дій, покладаються наступні обов'язки:

- організація та ведення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів України і військовослужбовцями Збройних Сил України, задіяними у проведенні антитерористичної операції;

- з метою опору представникам державної влади та унеможливлення припинення злочинної діяльності правоохоронними органами та Збройними Силами України, організація у групи осіб, які є прихильниками злочинної діяльності учасників «днр», озброєння зазначених осіб та керівництво їхніми діями;

- створення не передбачених законом збройних формувань та участь у їх діяльності;

- вербування нових учасників до складу силового блоку «днр» (не передбачених законом збройних формувань) та керівництво їхніми діями;

- захоплення населених пунктів, будівель, військових частин та інших об'єктів на території Донецької області;

- вчинення терористичних актів та диверсій на території України;

- захоплення зброї чи заволодіння у інший спосіб боєприпасами, вибуховими речовинами, військовою технікою, транспортними засобами, а також будівництво укріплень з метою протидії діяльності осіб, задіяних у ході проведення антитерористичної операції та забезпечення власної злочинної діяльності;

- викрадення осіб з метою отримання матеріальної вигоди та залякування мешканців, які підтримують діючу легітимну владу в Україні;

- силова підтримка учасників політичного блоку при проведенні незаконного референдуму на території Донецької області про визнання суверенітету незаконного державного утворення «днр», а також укріплення та охорона зайнятих ними будівель та споруд;

- організація поставок зброї, бойових припасів, вибухових речовин, військової техніки та їх розподіл серед учасників терористичної організації;

- організація виробництва, налагоджування ремонту деяких видів зброї та бойових припасів, створення військово-промислового комплексу «днр».

На учасників політичного блоку, відповідно до плану спільних злочинних дій, покладаються наступні обов'язки:

- створення так званих органів державної влади «днр» та організація їх діяльності;

- видання так званих нормативно-правових актів від імені нелегітимних органів державної влади «днр»;

- організація та проведення незаконного референдуму на території Донецької області про визнання суверенітету незаконного державного утворення «днр»;

- проведення агітаційної роботи серед населення щодо діяльності терористичної організації «днр» з метою схиляння їх до участі у вказаній терористичній організації та отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України;

- організація збору, отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників терористичної організації та осіб, лояльно налаштованих до їх діяльності, а також її розподілу;

- налагодження взаємодії з терористичною організацією «Луганська народна республіка» та її керівниками з метою координації дій, спрямованих на повалення конституційного ладу та захоплення державної влади в Україні, а також дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності терористичної організації «днр», що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної і гуманітарної допомоги та озброєння, а також залучення іноземних громадян для протидії правоохоронним органам України та Збройним Силам України;

- налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітації, висвітлення діяльності «днр», дискредитації діяльності органів державної влади України та осіб, задіяних у ході проведення антитерористичної операції та формування думки серед

населення про законність власних дій, а також вчинення за їх допомогою закликів до повалення конституційного ладу і захоплення державної влади в Україні та дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку «днр» (не передбачених законом збройних формувань) для забезпечення їх протиправної діяльності;

- забезпечення учасників «днр» транспортом, символікою та агітаційними матеріалами.

Зокрема з метою впливу на громадян та юридичних осіб, шляхом порушення незаконних кримінальних справ, притягнення осіб до кримінальної або іншої відповідальності, а також затримання, арештів, обшуків, проведення інших незаконних дій у відношенні громадян та юридичних осіб, які проживають та розташовані на території Донецької області, представниками терористичної організації «днр» було прийнято рішення про створення так званої «Генеральної прокуратури Донецької Народної Республіки», у зв'язку з чим 15.07.2014 так званою «Президією Верховної Ради днр» виданий Закон «Про Прокуратуру» № 21/6-ВС, який підписаний одним із засновників терористичної організації «днр» Пушилїним Д.В.

Надалі, 15.04.16 «Постановою Народної Ради днр» прийнятий Закон «Про Прокуратуру Донецької Народної Республіки» № 122-ІНС, відповідно до якого втратив силу «Закон Донецької Народної Республіки «Про прокуратуру Донецької Народної Республіки» від 15.07.2014 року.

Вказаними документами визначено систему, організацію та функції так званої «прокуратури днр». При цьому, «систему прокуратури Донецької Народної Республіки складають Генеральна прокуратура Донецької Народної Республіки, прокуратури міст та районів, прирівняні до них військові та інші спеціалізовані прокуратури, наукові та освітні організації, редакції друкованих видань, які є юридичними особами. Структуру «Генеральної прокуратури донецької народної республіки» складають управління та відділи (на правах управлінь в складі управлінь). Начальники управлінь та відділів на правах управлінь є старшими помічниками «Генерального прокурора донецької народної республіки». В управліннях і відділах встановлюються посади заступників, начальників управлінь і відділів, старших прокурорів і прокурорів, старших прокурорів-криміналістів і прокурорів-криміналістів, старших слідчих по особливо важливих справах, слідчих по особливо важливих справах і старших слідчих.

Крім того, постановою так званої «Ради Міністрів «днр» № 27-2 від 17.08.14 затверджено і введено в дію «Кримінальний Кодекс «днр», а також взято за основу для використання в своїй злочинній діяльності «Кримінально-процесуальний Кодекс України 1960 года», який втратив свою юридичну силу на території України у зв'язку із вступом нового КПК України 2012 року під назвою «Уголовно-процесуальный кодекс донецкой народной республики» прийнятий 24.08.2018 року за № 240-ІНС.

Зазначені документи терористичної організації «днр» прийняті всупереч діючому законодавству України, є протиправними та такими, що суперечать основоположним принципам Конституції України й іншим законодавчим актам України.

Усвідомлюючи всі наведені вище обставини, Головнєв В.В., у невстановлений досудовим розслідуванням дату та час, але не пізніше 15.05.2022, перебуваючи на території м. Донецька Донецької області, яка підконтрольна терористичній організації «днр», діючи умисно та за власною ініціативою, з метою завдання шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, встановив контакти з невстановленими на даний час особами – представниками іноземної держави - окупаційної адміністрації рф та ЗС рф, для надання останнім допомоги у проведенні підривної діяльності проти України в умовах воєнного стану, а саме вчинення активних дій, спрямованих на забезпечення діяльності окупаційної правоохоронної системи держави-агресора на території Донецької області, прийняв пропозицію невстановлених органом досудового розслідування представників терористичної організації «днр» щодо вступу до складу так званої «генеральної прокуратури донецької народної республіки», в якій був призначений на посаду т. зв «старшого следователя по особо важным делам отдела по расследованию преступлений против мира и безопасности человечества следственного управления генеральной прокуратуры донецкой народной республики юрист 1 класса».

Продовжуючи вчинення злочинних дій у складі терористичної організації «днр» та використовуючи надані представниками терористичної організації «днр» владні повноваження, розуміючи те, що так звана «генеральна прокуратура днр» та її структурні підрозділи створені незаконно всупереч всім нормативно правовим актам України для подавлення волевиявлення громадян України, шляхом незаконних арештів, проведення обшуків у їх житлі, на підприємствах, установах та організаціях, які розташовані на територіях, що в теперішній час не підконтрольні органам державної влади України та в свою чергу не підтримують і виступають проти діяльності терористичної організації «днр», Головнєв В.В., проводить розслідування кримінальних справ, з метою притягнення осіб до кримінальної відповідальності, проводить незаконні затримання, обшуки та інші слідчі дії відповідно до прийнятих всупереч законодавству України так званих нормативно-правових актів «донецької народної республіки», в тому числі Кримінального та кримінально-процесуального кодексів «днр», в порушення конституційних прав громадян, що проживають на тимчасово окупованій території Донецької області.

Відповідно до ст. 108 «Порядок возбуждения дела» так званого «Уголовно-процессуального кодекса донецкой народной республики»,

- ч. 1 «1. При наличии поводов и оснований, указанных в статье 104 настоящего Кодекса, прокурор, следователь, орган дознания или судья обязаны вынести постановление о возбуждении уголовного дела, указав поводы и основания к возбуждению дела, статью уголовного закона, по признакам которой возбуждается дело, а также дальнейшее его направление»;

- ч. 4 «После возбуждения дела»: п. 2 «следователь начинает предварительное следствие, а орган дознания начинает дознание»;

Відповідно до ст. 114 «Органы предварительного следствия» так званого «Уголовно-процессуального кодекса донецкой народной республики»,

- «Органами предварительного следствия являются следователи прокуратуры, следователи органов внутренних дел и следователи органов государственной безопасности».

Відповідно до ст. 126 «Полномочия следователя» так званого «Уголовно-процессуального кодекса донецкой народной республики»,

«1. При производстве предварительного следствия все решения о направлении следствия и о производстве следственных действий следователь принимает самостоятельно, за исключением случаев, если законом предусмотрено получение санкции прокурора, и несет полную ответственность за их законное и своевременное проведение.

2. В случае несогласия следователя с указаниями прокурора о привлечении в качестве обвиняемого, о квалификации преступления и объеме обвинения или о прекращении дела следователь вправе представить дело вышестоящему прокурору с письменным изложением своих возражений. В этом случае прокурор или отменяет указания нижестоящего прокурора, или поручает производство следствия по этому делу другому следователю.

3. Следователь по расследуемым им делам вправе давать органам дознания поручения и указания о производстве розыскных и следственных действий и требовать от органов дознания помощи при производстве отдельных следственных действий. Такие поручения и указания следователя являются для органов дознания обязательными.

4. Постановления следователя, вынесенные в соответствии с законом в уголовном деле, которое находится в его производстве, являются обязательными для выполнения всеми юридическими и должностными лицами и гражданами.

5. При проведении следственных действий следователь вправе использовать машинопись, звукозапись, стенографирование, киносъемку и видеозапись.»

Відповідно до ст. 128 «Задержание следователем подозреваемого в совершении преступления» так званого «Уголовно-процессуального кодекса Донецкой Народной Республики»,

- «Следователь вправе задержать и допросить лицо, подозреваемое в совершении преступления, по основаниям и в порядке, предусмотренным статьями 117–119 настоящего Кодекса».

Відповідно до ст. 144 «Постановление следователя и прокурора» так званого «Уголовно-процессуального кодекса Донецкой Народной Республики»,

- «ч. 1 о решениях, принятых следователем или прокурором при осуществлении предварительного следствия в случаях, указанных в настоящем Кодексе, а также в случаях, если это сочтет необходимым следователь или прокурор, составляется мотивированное постановление».

Відповідно до ст. 145 «Привлечение в качестве обвиняемого» так званого «Уголовно-процессуального кодекса Донецкой Народной Республики»,

- «Если имеется достаточно доказательств, указывающих на совершение преступления определенным лицом, следователь выносит мотивированное постановление о привлечении данного лица в качестве обвиняемого».

Відповідно до ст. 157 «Допрос обвиняемого» так званого «Уголовно-процессуального кодекса Донецкой Народной Республики»,

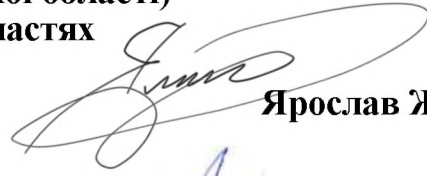
- «ч. 1 следователь обязан допросить обвиняемого немедленно после его явки или привода и, во всяком случае, не позднее суток после предъявления ему обвинения».

Так, 29 серпня 2022 року Головнєв В.В., перебуваючи у м. Донецьк Донецької області, та будучи «старшим следователем по особо важным делам отдела по расследованию преступлений против мира и безопасности человечества следственного управления Генеральной прокуратуры донецкой народной республики, юристом 1 класса», діючи умисно, з вищевказаною метою, достовірно усвідомлюючи факт військової агресії рф на території України та вчинення представниками рф воєнних злочинів, використовуючи надані йому повноваження у кримінальному провадженні за № 01-1-2022-168-005668, Головнєвим В.В. було складено та пред'явлено громадянину України нікчемний документ під назвою «Постановление о привлечении в качестве обвиняемого» про притягнення до кримінальної відповідальності громадянина України за вчиненням ним кримінального правопорушення передбаченого ч. 5 ст. 32, ст. 323 так званого «Уголовного Кодекса «днр»», а саме за виконання покладених державою Україна на громадянина посадових обов'язків, додержання та не порушення даної останнім присяги Українському народові.

В подальшому досудовим розслідуванням встановлено, що у не встановлений досудовим розслідуванням дату та час, але не пізніше 12.04.2023 відповідно до наказу так званого голови Пушилїна Д.В., від 12.04.2023 за №117 «О ликвидации генеральной прокуратуры донецкой народной республики» було ліквідовано незаконно створений правоохоронний орган, так звану «генеральную прокуратуру донецкой народной республики».

Враховуючи викладене, Головнєв В.В., підозрюється у вчиненні дій, передбачених ч. 2 ст. 111 КК України, - державна зрада у формі надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України в умовах воєнного стану.

**Слідчий-криміналіст слідчого відділу 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
старший лейтенант юстиції**

Ярослав ЖИЖОМА

Прокурор відділу нагляду

Донецької обласної прокуратури

«22» червня 2023 року

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинів чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається

законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист. Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів

при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Права мені роз'яснені та зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____ **В.В. Головнєв**

Захисник _____ (_____)

«__» год. «__» хв. «__» _____ 2023 року

**Слідчий-криміналіст слідчого відділу 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
старший лейтенант юстиції**

Ярослав ЖИЖОМА